

Luokatonta lainsäädäntöä

Jälleen kerran on juntattu läpi yksi kiistelty laki. Paljon puhuttu "Lex Nokia" kävi eduskunnan leimattavana muodollisena läpihuutoäänestyksenä, johon useat edustajat eivät edes vaivautuneet osallistumaan. Samanlaisia muistikuvia palaa mieleen tekijänoikeuksien valvontaa painottaneen "Lex Karpelan" ajoilta ja vähän aikaa sitten pienellä julkisuudella hyväksytyyn ulkomaalaislain lievennyksen tiimoilta.

Kaikkia näitä yhdistää että lait oli laadittu pienen intressi- tai painostusryhmän näkökulmasta. Asiantuntijoiden puheille lakiesityksistä ei annettu painoarvoa ja kysymykset perustuslain mukaisuudesta sivuutettiin päättäväisesti. Lakitekstit on laadittu taitamattomasti ja ne ovat liian tulkinnanvaraisia. Joillakin mahdollisilla tulkinnoilla voi olla laajalti huonoja seurauksia.

Mitään arvoa ei totuttuun tapaan ollut silläkään, että hyvin tiedettiin yleisen mielipiteen olevan esityksiä vastaan. Adressejakin oli kerätty aktiivisten kansalaisten toimesta. Keskustelua saatettiin näennäisesti käydä, mutta äänestysten alkaessa millään sanotulla ei ollut merkitystä. Näin ei kuulu laatia lakeja. Niiden tulee olla laajalti hyväksytyjä ja riittävän selviä noudatettavaksi.

Onko ihme jos kansalaiset eivät luota oikeudenmukaisuuden toteutuvan Suomessa? Ilmeisesti hallituspuolueiden kansanedustajat ovat valmiita alistamaan itsenäisen päätösvaltansa ja edustamiensa tahdon puolueiden käskyvallan alle. Vain muutama edustaja apupuolueen riveistä uhitteli vastaan. Kyllä käsketyt väristä nappia pystyisi painamaan pienemmällä palkalla, korvauksilla ja eläke-eduilla!

Löytyy vielä eräs asia yhdistämään mainittujen lakien käsittelyä; vain yksi ja ainut eduskuntapuolue on äänestänyt jokaista vastaan yksimielisesti. Tekee hyvää ryhdille, kun voi kulkea vastakin selkä suorassa.

Jani Mäkelä
Joutseno